

Publicerad 2009-09-04 19:07 av Vardagsillusion

*vet inte om det här är en dikt, novell eller om det bara är ord.
men det här är MINA ord. jag var tvungen att dela med mig,
tvungen att skriva det som äter upp mig innifrån.*

Från insidan av en våldtäkt

Jag saknar den tid då jag gick förbi en spegel och kunde känna mig stolt.

Nu känner jag ingenting, förutom svettlukten från dig som sitter kvar i min kropp.

Det var inte mer än för några veckor sen det hände, tre veckor sen kanske fyra. Jag var hemma hos en killkompis och festade, det var bara killar och jag var ensam tjej. De ville få med mig in i bastun, jag satt i soffan och såg på Djungel George.

Efter några om och men började även jag få alkohol i blodet, tog fart direkt. En tråkig mig blev snabbt en duracell-kanin och hördes och syntes mest. Jag visste ingenting då, ingenting. När vi alla blivit lagom lulliga gick vi ner till "klubben". Jag träffade välbekanta ansikten och stod och pratade i evigheter med min brors kompis. Livet lekte, och jag kunde för en gångs skull reglerna. Efter ett tag kom du fram. Du som i en gammal crush som jag var hopplöst förälskad i, när jag väl fick dig hade du redan en flickvän sen ett år tillbaka, jag hatade att jag älskade dig och jag och din tjej lämnade dig samtidigt. Du var inte värda oss.

Du drog undan mig lite och sa "Fan, jag har nog gjort mitt livsmisslag." Jag såg på dig och undrade vad fan du snackade om. "Att jag släppte taget om den vackraste personen jag sett, du är otroligt vacker, vet du det?" Från vem som helst skulle jag ta den som en komplimang, från dig tog jag det som en förolämpning. Du frågade om du kunde få en puss, och när jag inte svarade bestämde du dig att min tysta gest var ett ja och du stack ner tungan i halsen på mig.

- MINNESLUCKA-

Vi har kommit hem till dig, hur du fått mig dit är ett mysterium.

Du säger att jag ska lägga mig ner och vila och jag lägger mig på sängen MED KLÄDERNA PÅ och somnar direkt.

Jag vaknar upp i det rum jag tidigare befunnit mig i, med dig över mig, I mig. Jag känner hur din vikt sakta lägger sig bredvid mig i sängen och jag får panik, jag hade otrolig huvudvärk och var naken, helt jävla naken. Jag badade i mitt egna blod, jag visste att jag hade mens, jag skulle aldrig tagit av mig kläderna frivilligt när jag vet att jag har det. Jag fick snabbt tag på mina trosor och drog på mina leggings, och mitt linne. Kjolen och bh;en och min väska bar jag i handen, jag rusade ut, Du skrek "vänta, du kan väl sova här?" Du förstod inte, Du förstod inte att du hade gjort fel. Du förstod inte, att du hade gjort mitt liv till en mardröm.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Vardagsillusion med Poeter.se id #30126 innehar upphovsrätten